

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce **J. K.**, proti žalovanému **Krajskému státnímu zastupitelství v Hradci Králové**, se sídlem v Hradci Králové, Zieglerova 189, v řízení o žalobě proti usnesení státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové ze dne 5. dubna 2011, čj. KZN 279/2001-71, **t a k t o :**

I. Žaloba s e o d m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 12. 6. 2011 domáhal, aby krajský soud zrušil usnesení státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové ze dne 5. dubna 2011, čj. KZN 279/2001-71, jímž zamítl stížnost proti usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Semilech ze dne 8. 2. 2011, kterým státní zástupce rozhodl, že není vyloučen z projednávání věci trestního oznámení žalobce.

Žaloba nemohla být krajským soudem projednána a musela být odmítnuta z následujících důvodů.

Činnost veřejné správy vykonávají subjekty k tomu oprávněné na základě zákona. Správní akty jsou jednostranné správní úkony, které v jednotlivých případech autoritativně řeší právní poměry určitých adresátů. Státní zastupitelství však není takovým orgánem, který by mohl rozhodovat ve správním řízení o právech a povinnostech fyzických či právnických osob. Působnost státního zastupitelství je vymezena v části druhé zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, v platném znění. Podle § 4 a § 5 uvedeného zákona je státní zastupitelství orgánem veřejné žaloby v trestním řízení a plní další úkoly vyplývající z trestního řádu, vykonává dozor nad dodržováním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí

svobody, ochranné léčení, zabezpečovací detence, ochranná nebo ústavní výchova, a v jiných místech, kde je podle zákonného oprávnění omezována osobní svoboda, působí i v jiném než trestním řízení a vykonává další úkoly, stanoví-li tak zvláštní zákon. Je oprávněno podat návrh i na zahájení občanského soudního řízení anebo vstoupit do již zahájeného občanského soudního řízení v případech, které stanoví zákon. Další působnost stanoví v trestním řízení trestní řád a v občanskoprávním řízení občanský soudní řád. Zákon o státním zastupitelství tedy nepředpokládá, že by státní zastupitelství rozhodovalo podle předpisů ve správním řízení. Přestože státní zastupitelství je v Ústavě zařazeno k moci výkonné, nejedná se o vykonavatele veřejné správy ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „s. ř. s.“), neboť při výkonu své působnosti vystupuje jako nezávislý a nestranný státní orgán. Jedná se o zvláštní druh státního orgánu, který se od správních úřadů odlišuje druhem činnosti, tj. zastupování veřejné žaloby (k tomu srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 6 As 58/2004-45, dostupný na www.nssoud.cz).

V daném případě státní zastupitelství vystupovalo jako orgán činný v trestním řízení a nikoliv jako správní orgán, přičemž toto trestní řízení není veřejnou správou. Soudní kontrola podle soudního řádu správního se pohybuje v hranicích oblasti veřejné správy. Ve správním soudnictví tak lze, nestanoví-li zákon jinak, přezkoumat pouze takové aktivity orgánů, které patří do působnosti ve veřejné správě a zasahují do veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob. Již i ve svém rozhodnutí čj. Na 579/2003-10 (dostupném na www.nssoud.cz), vyslovil Nejvyšší správní soud závěr, že pro soudy rozhodující ve správním soudnictví „ze soudního řádu správního ani z žádného jiného zákona nevyplývá, že by (...) byla založena jakákoli kompetence rozhodovat ve věci samé v soudně trestních věcech (...). Stejně tak ale není v pravomoci (...) přezkoumávat postup orgánů činných v trestním řízení...“.

Je tedy nutno uzavřít, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno správním orgánem ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a není jej možno podřadit ani pod žádnou jinou z vymezených oblastí ustanovení § 4 s. ř. s., a proto tu není dána pravomoc soudů rozhodujících ve správním soudnictví. Bez této pravomoci zabývat se danou věcí není splněna základní podmínka řízení a tento nedostatek je z povahy věci neodstranitelný. Z uvedeného důvodu proto krajskému soudu nezbylo, než podanou žalobou ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 1. března 2012

Mgr. Marie Kocourková, v.r.
předsedkyně senátu

